

ЗАКОН

ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОНЦЕСИИТЕ

(обн., ДВ, бр. 96 от 2017 г.; изм. и доп., бр. 103 от 2017 г. и бр. 7 и 15 от 2018 г.)

§ 1. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Икономически оператор, който е подал заявление или заявление и предварителна оферта, има правата на кандидат в процедурата за определяне на концесионер.

(2) От датата на подаване на заявление и оферта, предварителна оферта и оферта, или оферта икономическият оператор придобива правата на участник в процедурата за определяне на концесионер.“

§ 2. В чл. 20, ал. 3, изречение трето накрая се добавя „съгласно предвиденото в него“.

§ 3. В чл. 21 ал. 5 се изменя така:

„(5) С концесионния договор се предвижда участващите в групата икономически оператори по ал. 2 и 3, както и икономическият оператор по ал. 4 да отговарят солидарно с проектното дружество за изпълнението на концесионния договор съгласно предвиденото в него, като се вземат предвид характерът и размерът на участието на всеки от икономическите оператори в проектното дружество или на поетия от тях ангажимент за предоставяне на ресурси на проектното дружество.“

§ 4. В чл. 29, ал. 3, изречение второ думата „прогнозната“ се заменя с „така получената“.

§ 5. В чл. 50 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 3:

„3. провеждане на повторна процедура;“

б) досегашните т. 3 и 4 стават съответно т. 4 и 5.

2. Създава се ал. 4:

„(4) Обявлението за провеждане на повторна процедура, независимо дали концесията е без или със трансграничен интерес, се попълва в електронен формуляр, публикуван на интернет страницата на Националния концесионен регистър.“

§ 6. В чл. 61, ал. 1 думите „ал. 2–6“ се заменят с „ал. 2–5“.

§ 7. В чл. 63 ал. 3 се изменя така:

„(3) Третото лице, с възможностите на което се доказва изпълнението на изискванията за финансово и икономическо състояние, отговаря солидарно с концесионера за изпълнението на концесионния договор съгласно предвиденото в него, като се вземат предвид характерът и размерът на поетия от третото лице ангажимент за предоставяне на ресурси.“

§ 8. В чл. 77 ал. 2 и 3 се изменят така:

„(2) Измененията се извършват с обявление за поправка, което се одобрява от концедента с решение. С решението може да се одобрят и съответни изменения в документацията за концесията. Решението се издава преди изтичането на обявения краен срок за получаване на заявления и оферти или на заявления и предварителни оферти.

(3) След издаване на решението по ал. 2 обявлението за поправка се изпраща за публикуване по реда на чл. 76, ал. 1 и при условията на чл. 76, ал. 3, изречения първо и второ. В Националния концесионен регистър се публикуват обявлението за поправка, решението по ал. 2, а когато са одобрени изменения в документацията за концесията – и изменената документация. Публикуването на документите в Националния концесионен регистър се извършва след публикуване на обявлението в „Официален вестник“ на Европейския съюз, съответно – в „Държавен вестник“.

§ 9. В чл. 94, ал. 2, изречение второ накрая се поставя запетая и се добавя „при условията и по реда на чл. 77, ал. 3“.

§ 10. В чл. 118 ал. 3 и 4 се изменят така:

„(3) Решение за провеждане на повторна процедура за определяне на концесионер може да се издаде само в случаите по чл. 117, ал. 1, т. 1, 2 и 5. С решението може:

1. да се определи повторната процедура да се проведе при условията на прекратената, като се определят нови срокове за провеждане на процедурата, или

2. да се одобряват промени в публикуваните обявление и документация за концесията само ако не са съществени и не засягат предмета на концесията, условията за участие, критериите за възлагане и минималните изисквания към офертите.

(4) След издаване на решението по ал. 3 определеното от концедента длъжностно лице изпраща за публикуване в „Държавен вестник“ обявление за провеждане на повторна процедура, с което в случая по ал. 3, т. 1 се обявяват нови срокове, а в случая по ал. 3, т. 2 се обявяват одобрените промени.“

§ 11. В чл. 122 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 22 се изменя така:

„22. клаузите за преразглеждане, ако такива са предвидени, както и основанията, реда и последиците от предсрочно прекратяване на договора;“.

2. В ал. 4 се създава т. 4:

„4. условията, при които участващите в групата икономически оператори, частният съдружник или третите лица отговорят солидарно с концесионера в случаите, предвидени в този закон.“

§ 12. В чл. 142 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „от съда по реда на Гражданския процесуален кодекс“ се заменят с „по реда на чл. 154, ал. 2, съответно ал. 3“.

2. В ал. 2 думите „на съдебното решение“ се заменят с „на съдебното или арбитражното решение“.

§ 13. В чл. 152 ал. 1 се изменя така:

„(1) При предсрочно прекратяване на концесионния договор по причина, за която никоя от страните не отговаря, последиците от прекратяването се уреждат съгласно предвиденото в договора в зависимост от причината за прекратяването и условията, при които то е настъпило.“

§ 14. В чл. 154 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Споровете относно сключването, изпълнението, изменението и прекратяването на концесионен договор се решават от съда по реда на Гражданския процесуален кодекс освен в случаите по ал. 3.“

2. Създава се ал. 3:

„(3) С концесионния договор за концесия с трансграничен интерес страните може да уговорят всички или определени спорове да се решават от арбитражен съд.“

§ 15. В чл. 158, ал. 3 т. 4 се изменя така:

„4. документ за платена държавна такса.“

§ 16. В глава шеста се създава раздел Va с чл. 178a:

„Раздел Va

Държавни такси и разноски

Чл. 178a. За производствата по тази глава пред Комисията за защита на конкуренцията и пред Върховния административен съд се дължат държавни такси и разноски, определени с тарифа, одобрена от Министерския съвет. Държавните такси за касационно обжалване пред Върховния административен съд се определят в размера на таксите, дължими за производството по жалби пред Комисията за защита на конкуренцията. Държавни такси за отмяна на влезли в сила съдебни актове и за частни жалби пред Върховния административен съд се определят по реда на Административнопроцесуалния кодекс.“

§ 17. В чл. 179, ал. 2 т. 6 се отменя.

§ 18. В чл. 192 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) в т. 7 накрая се поставя запетая и се добавя „а когато е приложимо – и изменената документация“;

б) точка 9 се изменя така:

„9. решение на концедента за определяне на концесионер, съответно решение на концедента за прекратяване на процедурата, и обявление за провеждане на повторна процедура – когато е приложимо;“

в) в т. 10 думата „процедурите“ се заменя с „процедурата“;

г) в т. 11, буква „л“ накрая се поставя запетая и се добавя „когато е приложимо“.

2. В ал. 3 т. 6 се изменя така:

„6. обявления за изменение на концесионния договор, когато се изисква публикуването и има такива;“.

§ 19. В Преходните и заключителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 5, ал. 2, изречение първо след думите „по ал. 1“ се поставя запетая и се добавя „като вместо одобрение Министерският съвет, съответно общинският съвет, приема в качеството си на концедент съответното решение по чл. 141, ал. 2, чл. 143, ал. 2 и 3 и чл. 148, ал. 1“.

2. В § 6 т. 3 се отменя.

3. В § 41, т. 2 думите „2019 г.“ се заменят с „2021 г.“.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 20. За процедурите, за които към датата на влизането в сила на този закон има издадено решение на концедента по чл. 71, ал. 1 и не са подадени заявления или заявления и предварителни оферти, се прилагат разпоредбите на този закон.

§ 21. В Закона за държавната собственост (обн., ДВ, бр. 44 от 1996 г.; изм. и доп., бр. 104 от 1996 г., бр. 55, 61 и 117 от 1997 г., бр. 93 и 124 от 1998 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 9, 12, 26 и 57 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2001 г. - бр. 38 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 45 от 2002 г., бр. 63 от 2003 г., бр. 24 и 93 от 2004 г., бр. 32 от 2005 г., бр. 17, 30, 36, 64 и 105 от 2006 г., бр. 41, 59, 92 и 113 от 2007 г., бр. 52 и 54 от 2008 г., бр. 10, 17, 19, 33 и 41 от 2009 г., бр. 18 и 87 от 2010 г., бр. 19 и 47 от 2011 г., бр. 45, 82 и 99 от 2012 г., бр. 27, 65, 66 и 109 от 2013 г., бр. 40, 98 и 105 от 2014 г., бр. 52, 60 и 61 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 21, 64, 77 и 90 от 2018 г.), в чл. 16, ал. 3 думата „освен“ се заличава.

§ 22. Законът влиза в сила в деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на § 19, т. 3, който влиза в сила от 31 януари 2019 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите

Законът за концесиите (ЗК) е приет в края на 2017 г. и е в сила от 2 януари 2018 г. Със закона са въведени изискванията, свързани с концесии за строителство и концесии за услуги, от Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия и от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство.

При прилагането на ЗК бяха установени няколко групи въпроси, които изискват законодателни промени. Те са свързани с концесии, при които ще бъдат заложили изисквания за големи по размер инвестиции в публична инфраструктура, както и значителни плащания от концесионера към държавния бюджет. Наред с това, концесията като форма на публично-частно партньорство изисква законодателство, което да стимулира инвестициите, включително като отразява най-добрите международни практики в тази област. Съгласно ЗК (чл. 1, ал. 1) концесията е определена като публично-частно партньорство, при което икономически оператор изпълнява строителство или предоставя услуги по възлагане от публичен орган чрез концесия за строителство или концесия за услуга. Сред целите на закона са посочени и развитието на качествени и достъпни инфраструктури и услуги от обществен интерес чрез партньорство между публичните органи и икономическите оператори.

В тази връзка проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите предвижда: изменения в текстовете за солидарната отговорност (чл. 20, ал. 3, чл. 21, ал. 5, чл. 63, ал. 3 и чл. 122, ал. 4, т. 4); начина на разрешаване на спорове между страните по концесионния договор (чл. 142 и чл. 154); основанията за недействителност на концесионния договор (чл. 179, ал. 2, т. 6), както и редакционни промени.

1. По предложенията за промени в чл. 20, ал. 3, чл. 21, ал. 5, чл. 63, ал. 3 и чл. 122, ал. 4, т. 4:

Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия, наричана по-нататък „Директивата“, в абзац 9 от преамбюла предвижда групите от икономически оператори, включително когато тези оператори са се обединили във временно сдружение, да могат да участват в процедурите за възлагане на концесия, без да е необходимо да приемат определена правна форма. Според същия текст от Директивата, доколкото това е необходимо, когато се изисква солидарна отговорност, може да е необходима определена форма, когато концесията се възлага на такива групи. По този начин Директивата обвързва солидарната отговорност единствено с изискването групата (обединението) да приеме определена правна форма. Посоченото изискване на Директивата е въведено в българското законодателство с текста на чл. 21, ал. 1 от ЗК, съгласно който изискване за учредяване на проектно дружество може да бъде поставено от концедента като условие, когато участникът, определен за концесионер, е група от икономически оператори. Съгласно чл. 21, ал. 4 от ЗК проектно дружество може да се учреди и по предложение на икономически оператор, като в този случай участникът, определен за концесионер, поема като едноличен собственик капитала на проектното дружество.

С цитираните текстове от ЗК законодателят е въвел възможността, предвидена в Директивата, да даде право на възлагащия орган (концедента), без да го задължава, да постави изискване за създаване на определена правна форма, когато участникът, определен за концесионер, е група от икономически оператори. Действащият в момента текст предвижда, че независимо от създаването на определена правна форма, участващите в групата икономически оператори, както и едноличният собственик на капитала на проектното дружество отговарят солидарно с проектното дружество (чл. 21, ал. 5 от ЗК). Гарантирането на прилагането на Директивата предполага отговорността на всеки икономически оператор да се определя спрямо ресурсите, които е предоставил при включването си в проектното дружество, както и концедентът да има правото и възможността да ограничи размера на тази отговорност по най-разумния за постигане на изискванията и целите на концесията начин, което се съдържа и в законопроекта. Предложението за изменение в тази част е и в пълно съответствие с принципа на чл. 4, ал. 1 от ЗК, който изисква възлагането на концесия, наред с другите принципи, да се извършва и при спазване на принципа на пропорционалност.

По аналогичен начин се поставя и въпросът, когато изпълнението на изискванията относно финансовото и икономическото състояние на икономическите оператори се доказва с възможностите на трето лице (чл. 63, ал. 3 от ЗК). Член 38, параграф 2 от Директивата не създава задължение за държавите членки да уредят с правна норма солидарна отговорност на третите лица с концесионера, а да предвидят възможност за възлагащия орган по негова преценка във всеки конкретен случай да постави такова изискване.

Горните изводи се съдържат и в становища на Международната финансова корпорация, част от Групата на Световната банка, в които конкретно се поставя въпросът за необходимостта от изменения и допълнения на ЗК в предложената с настоящия законопроект насока.

Предвид изложеното законопроектът предлага с концесионния договор да се предвижда, че участващите в групата икономически оператори по чл. 21, ал. 2 и 3 от ЗК, както и икономическият оператор по чл. 21, ал. 4 отговарят солидарно с проектното дружество за изпълнението на концесионния договор съгласно предвиденото в него, като се вземат предвид характерът и размерът на участието на всеки от икономическите оператори в проектното дружество или на поетия от тях ангажимент за предоставяне на ресурси на проектното дружество. Предлаганият текст ще осигури и пълно съответствие при прилагането на принципа на пропорционалността при възлагането на концесии – член 26, параграф 2 от Директивата – „условията за изпълнение на концесията от група от икономически оператори, също трябва да са обосновани от обективни причини и да са пропорционални“. Предложението е този подход да бъде възприет и когато изпълнението на изискванията за икономическо и финансово състояние се извършва с възможностите на едно или повече трети лица (съответно изменение на чл. 63, ал. 3 от ЗК).

2. По предложението за промени в чл. 50 и чл. 118:

В чл. 118, ал. 2 от ЗК изчерпателно са посочени случаите, в които може да се издаде решение за провеждане на повторна процедура. В мотивите към ЗК е посочено следното: *„В изброените случаи Директивата за концесиите не изисква публикуване на ново обявление. Въпреки това, с цел осигуряване на максимална публичност и прозрачност със законопроекта се поставя изискване концедентът да публикува на електронната страница на „Държавен вестник“ първоначалното обявление във формата (формуляра), в която е публикувано при откриване на първоначалната процедура, с промяна на срока за получаване на заявления или оферти.“* При прилагане на ЗК се

установи невъзможност за изпълнение на чл. 118, ал. 4 от същия относно концесиите с трансграничен интерес предвид особеностите на формулярите за тези концесии, поддържани от Службата за публикации на Европейския съюз. За да се постигнат целите, посочени в цитата от мотивите, е необходимо да се запази изискването за публикуване на обявление в „Държавен вестник“, но са необходими промени в ЗК, основните от които са (1) създаване на ново обявление – обявление за провеждане на повторна процедура и (2) определяне на неговата форма – електронен формуляр, който се поддържа в Националния концесионен регистър.

3. По предложенията за промени в чл. 77, ал. 2 и 3 и чл. 94, ал. 2:

Целта е прецизиране на текстовете на посочените разпоредби, както и улесняване на тяхното прилагане. В практиката по прилагането на закона възникват технически проблеми с публикациите в „Официален вестник“ на Европейския съюз, когато обявлението е за поправка. В тази връзка, когато обявлението е за поправка, се предвижда публикацията в Националния концесионен регистър да се извърши след публикуване на обявлението в „Официален вестник“ на Европейския съюз, съответно – в „Държавен вестник“.

Наред с прецизиране на текстовете изменението в чл. 77, ал. 3 се налага и поради следното:

Съгласно чл. 77, ал. 3 от ЗК, когато измененията засягат предмета на концесията и условията за възлагане на концесията по чл. 59, концедентът прекратява процедурата. В същото време, член 37 (Процедурни гаранции) от Директивата, параграф 4, алинея 2 изисква следното: „Всички изменения се съобщават на всички участници и доколкото касаят елементи, присъстващи в обявлението за концесията, на всички икономически оператори“. Поради препращането към чл. 59 от ЗК, който включва различни групи условия и изисквания, действащата редакция на чл. 77, ал. 3 от ЗК създава възможност за различни тълкувания, оттам – правна несигурност. Предложението, което се съдържа в законопроекта, цели да осигури прилагането на Директивата и е продиктувано от следното: всяка една промяна, независимо в какво се състои, се извършва с обявление за поправка, което се обявява и достига до икономическите оператори по абсолютно същия начин, както първоначалното обявление. В тази връзка не е необходимо процедурата да бъде прекратявана, а е достатъчно да бъдат изменени съответните условия. Законът за концесиите съдържа съответните текстове, които задължават концедента да даде необходимото удължаване, както и да обяви по

съответния начин промените (съгласно изложеното в предходното изречение). Настоящият текст създава и предпоставки за неточно прилагане, включително допълнителни предпоставки за обжалване, защото дава възможност винаги да се твърди, че измененията засягат предмета на концесията или условията за възлагане.

4. По предложенията за промени в чл. 142 и чл. 154:

Целта на предложението е прецизиране на текста, като се елиминират възможностите за противоречивото му тълкуване. С промените става безспорно ясно, че страните по договор за концесия с трансграничен интерес могат да предвидят решаването на спорове по договора да се извършва от арбитражен съд.

5. По предложението за промени в чл. 158 и създаване на нов раздел VIa с чл. 178a:

С посоченото предложение политиката относно държавните такси при касационно обжалване пред Върховния административен съд се уеднаквява с тази по Закона за обществените поръчки, а разпоредбата, с която се създава законова делегация за одобряване от Министерския съвет на тарифа, се премества на систематичното ѝ място – от § 6, т. 3 от ПЗР на ЗК в тялото на закона.

6. По предложението за заличаване на чл. 179, ал. 2, т. 6:

Несъответствието на съдържанието на концесионния договор с минималното съдържание, определено в чл. 122, ал. 2 от ЗК, на пръв поглед изглежда обективно обстоятелство, при установяване на което договорът може да бъде обявен за недействителен. При извършване на вменените с чл. 41 от ЗК функции на специализираната дирекция от администрацията на Министерския съвет по предварителен контрол и по мониторинг на изискванията за възлагане на концесии е установено, че преценката относно съответствието на проектите на концесионни договори с минималното съдържание, определено в чл. 122, ал. 2 от ЗК, е в голяма степен субективна, тъй като елементи на изискваното минимално съдържание може да се съдържат в различни клаузи на договора, някои от елементите са развити изключително подробно, а други само са маркирани или се ограничават до възпроизвеждане на законови разпоредби. Доколкото всяка концесия има свои особености, произтичащи от редица фактори – вид, обект, предмет, стойност на концесията, обществени потребности, които следва да се задоволят с концесията, отделните елементи на договора са изпълнени със специфично съдържание, което трудно може да се постави в „матрицата“ на

чл. 122, ал. 2 от ЗК. Отделни отклонения от задължителното съдържание може да са наложени от изброените фактори или от друга особеност на конкретната концесия и обявяването на договора за недействителен поради каквото и да било несъществено отклонение е прекомерна мярка, отрицателните резултати от която многократно надхвърлят обществения интерес от изпълнението на концесионния договор. С отменянето на разпоредбата ще се предотврати и превратното завеждане на дела от широк кръг лица, доколкото все още няма създадена съдебна практика относно активната легитимация за предявяване на иск за обявяване недействителността на концесионен договор.

7. Други промени:

7.1. С оглед на непротиворечивото практическо прилагане е допълнена разпоредбата на § 5, ал. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на закона.

7.2. Предлага се в § 41, т. 2 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за концесиите числото „2019“ да се замени с „2021“. Мотивите за това предложение са следните:

Към момента е осигурена възможност Националният концесионен регистър (НКР) да поддържа базата данни, която е необходима за осигуряване на публичност и за провеждане на процедурите за определяне на концесионер. Разпоредбите, чието влизане в сила е отложено с § 41, т. 2 от ПЗР на ЗК, са свързани с поддържането на НКР като централизирана електронна информационна система. За целта е необходимо НКР да се изгради като уеббазирана платформа с принципно нова база данни и с различни функционалности спрямо действащия НКР. Администрацията на Министерския съвет е подготвила Проектно предложение BG05SFOP001-2.011 „Усъвършенстване на концесионната политика“ по Оперативна програма „Добро управление“, което е одобрено от Управляващия орган на програмата и проектът е в процес на изпълнение. Една от дейностите по проекта е изграждане на централизирана електронна информационна система „Национален концесионен регистър“ с възможност за аналитични справки в помощ на стратегическото развитие, мониторинга и изпълнението на концесиите. Системата, която ще се изгради в изпълнение на проекта, ще замени съществуващия НКР и ще осигурява възможност за селектиране на информация и за генериране на аналитични справки. Ще се изградят нови функционалности за нуждите на управлението, мониторинга и контрола на концесионната дейност. Базата данни ще се формира по електронен път. До приключване на дейността действащият НКР не може да осигури изброените

функционалности, както и част от функционалностите и изискванията, определени с чл. 191, ал. 2-5, чл. 192 и чл. 193 от ЗК.

7.3. Предвидена е разпоредба, която урежда прилагането на настоящите законодателни промени спрямо заварените случаи.

7.4. Промяна в Закона за държавната собственост:

С чл. 16, ал. 3 от Закона за държавната собственост (ЗДС) е въведена забрана с договор за наем да се възлагат строителство и/или услуги по смисъла на Закона за концесиите и на Закона за обществените поръчки *„освен когато прогнозната стойност на приходите на наемателя за срока на договора е по-висока от европейския праг по смисъла на Закона за концесиите“*. Разпоредбата на чл. 16, ал. 3 от ЗДС е създадена с § 15, т. 2, буква „б“ от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 96 от 2017 г., в сила от 2 януари 2018 г.). Макар в мотивите към ЗК да не е посочено изрично, разпоредбата на чл. 16, ал. 3 от ЗДС цели да не се допусне с договор за наем да се прикрият правоотношения, които поради възлагането на строителство или на услуги може да имат характеристиките на обществена поръчка или на концесия с трансграничен интерес (концесия, чиято стойност е по-голяма или равна от левовата равностойност на европейския праг по смисъла на чл. 11, ал. 3 от ЗК). Използването на предлога „освен“, което вероятно е резултат от техническа грешка, обръща смисъла, в резултат на което следва, че забраната, въведена с посочената разпоредба, не се прилага за строителство и услуги, които са предмет на концесия с трансграничен интерес. Подобна възможност не би следвало да се допуска в националното ни законодателство, защото с нея се създава възможност с договор за наем да се прикрият правоотношения, които поради възлагането на строителство или на услуги може да имат характеристиките на обществена поръчка или на концесия с трансграничен интерес. Във връзка с изложеното се предлага в чл. 16, ал. 3 от Закона за държавната собственост думата „освен“ да се заличи.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Приложение № 1

към чл. 16 от Наредбата за обхвата и методологията за извършване на оценка на въздействието

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителни информация/документи)	
Институция: Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщенията	Нормативен акт: Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: 2019	Дата: 27.02.2019 г.
Контакт за въпроси: Красимира Стоянова – директор на дирекция «Правна» в МТИТС	Телефони: 02/9409416
1. Дефиниране на проблема: При прилагането на ЗК са установени няколко групи от въпроси, които изискват законодателни промени. Това са въпроси, свързани с концесии, при които ще бъдат заложили изисквания за големи по размер инвестиции в публична инфраструктура, както и значителни плащания от концесионера към държавния бюджет. Става дума за настоящия начин на уреждане на солидарната отговорност, начина на определяне на обезщетенията при прекратяване на концесионния договор, начина на разрешаване на спорове между страните по концесионния договор, въпросите, свързани с възможността за недействителност на концесионния договор. Действащите към момента текстове в тази им част са по-рестриктивни от необходимото, не са достатъчно прецизни, пораждаят спорове при тяхното тълкуване и прилагане. <i>1.1. Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.</i> Законът за концесиите (ЗК/закона) е приет в края на 2017 г. и е в сила от 1 януари 2018 г. Със закона са въведени изискванията на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия и на Директива на Съвета от 21 декември 1989 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (89/665/ЕИО) относно изискванията, свързани с концесии за строителство и концесии за услуги. 1. Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия (Директивата), в абзац 9 от преамбюла предвижда групите от икономически оператори, включително когато тези оператори са се обединили във временно сдружение, да могат да участват в процедурите за възлагане на концесия, без да е необходимо да приемат определена правна форма. Според същия текст от Директивата, доколкото това е необходимо, например, когато се изисква солидарна отговорност, може да е необходима определена форма, когато концесията се възлага на такива групи. По този начин Директивата обвързва солидарната отговорност единствено с изискването групата (обединението) да приеме определена правна форма. Посоченото изискване на директивата е въведено в българското законодателство с текста на чл. 21, ал. 1 от ЗК, съгласно който изискване за учредяване на проектно дружество може да бъде поставено от концедента като условие, когато участникът, определен за концесионер, е група от икономически оператори. Съгласно чл. 21, ал. 4 от ЗК, проектно дружество може да се учреди и по предложение на икономически оператор, като в този случай участникът, определен за концесионер, поема като едноличен собственик капитала на проектното дружество. С цитираните текстове от ЗК, законодателят е въвел възможността, дадена в Директивата, да	

даде право на възлагащия орган (концедента), без да го задължава, да постави изискване за създаване на определена правна форма, когато участникът, определен за концесионер, е група от икономически оператори. Действащият в момента текст предвижда, че независимо от създаването на определена правна форма, участващите в групата икономически оператори, както и едноличният собственик на капитала на проектното дружество, отговорят солидарно с проектното дружество (чл. 21, ал. 5 от ЗК). Гарантирането на прилагането на Директивата предполага отговорността на всеки икономически оператор да се определя спрямо ресурсите, които е предоставил при включването си в проектното дружество, както и концедентът да има правото и възможността да ограничи размера на тази отговорност, по най-разумния за постигане на изискванията и целите на концесията начин, което се и съдържа в законопроекта. Предложението за изменение в тази част е и в пълно съответствие с принципа на чл. 4, ал. 1 от ЗК, който изисква възлагането на концесия, наред с другите принципи, да се извършва и при спазване на принципа на пропорционалност.

По аналогичен начин се поставя и въпросът, когато изпълнението на изискванията относно финансовото и икономическото състояние на икономическите оператори, се доказва с възможностите на трето лице (чл. 63, ал. 3 от ЗК). И тук действащият ЗК предвижда солидарна отговорност между концесионера и третото лице, с чийто ресурси се доказва изискването на финансово и икономическо състояние. В същото време, Член 38, параграф 2 от Директивата не създава задължение за държавите членки да уредят с правна норма солидарна отговорност на третите лица с концесионера, а да предвидят възможност за възлагащия орган, по негова преценка във всеки конкретен случай, да постави такова изискване.

Горните изводи се съдържат и в становища на Международната финансова корпорация, част от Групата на Световната банка, в които конкретно се поставя въпроса за необходимостта от изменения и допълнения на Закона за концесиите, в предложената с настоящия законопроект насока.

2. Чл. 150 от ЗК урежда обезщетенията при прекратяването на концесионния договор. Настоящите разпоредби не дават достатъчно яснота и за двете страни по договора как се изчислява размера на обезщетението и какви са неговите компоненти, включително към кой момент следва да бъдат калкулирани отделните елементи, които се включват в обезщетението. Това от една страна прави трудно изготвянето на финансовите модели на концесията (още към момента на подаване на заявления и оферти), а от друга страна, е възможно да породи спорове между страните при прекратяването на концесионния договор. Също така, подобни рискове, обичайно се калкулират по съответния начин в проектите и водят до тяхното осъществяване, още повече, че е възможно да не се стигне до прекратяване на концесионен договор.

3. Разпоредбите на чл. 142 и чл. 154 от ЗК е възможно да доведат до противоречиво прилагане и тълкуване относно възможността на страните по концесионен договор, да предвидят споровете между тях по договора, да се решават с арбитраж.

4. Към настоящия момент чл. 179, ал. 1 и ал. 2 от ЗК определят кога концесионният договор е недействителен. Доколкото недействителността на концесионния договор (независимо в коя от нейните форми), е свързана със съществени правни и финансови последици, аналогични на тези при прекратяване на договора, принципът, особено при дългосрочни договори, при които се поемат сериозни задължения, е основанията да бъдат изчерпателно изброени. Към настоящия момент това е не така, което създава предпоставки за недостатъчна стабилност на правната връзка.

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

Съществуващите текстове в ЗК (относно солидарната отговорност, обезщетенията при

прекратяване на концесионния договор, посочените текстове относно недействителността на концесионния договор), не гарантират в достатъчна степен прилагането на Директивата. Принципът на пропорционалност, установен в Директивата предполага отговорността на всеки икономически оператор да се определя спрямо ресурсите, които е предоставил при включването си в проектното дружество, както и концедентът да има правото и възможността да ограничи размера на тази отговорност, по най-разумния за постигане на изискванията и целите на концесията начин. По аналогичен начин се поставя и въпросът, когато изпълнението на изискванията относно финансовото и икономическото състояние на икономическите оператори, се доказва с възможностите на трето лице (чл. 63, ал. 3 от ЗК). Член 38, параграф 2 от Директивата не създава задължение за държавите членки да уредят с правна норма солидарна отговорност на третите лица с концесионера, а да предвидят възможност за възлагащия орган, по негова преценка във всеки конкретен случай, да постави такова изискване.

Текстовете относно начина определяне на обезщетението при прекратяване на концесионния договор също е необходимо да бъдат прецизирани. Това е продиктувано от необходимостта да се преодолеят трудностите при прилагането, да се изключи възможността за различно тълкуване, да се отразят най-добрите международни практики, като се отчитат балансирано интересите на страните по концесионния договор.

Необходимо е да бъде гарантирана и правно оправданата стабилност на концесионния договор, поради което следва да отпадне текста, който дава неограничената възможност всяка от страните по него да иска прогласяване на неговата недействителност, когато противоречи „на друго изискване на този закон“, а не на изчерпателно посочените такива. В тази връзка е и предложението за изменение в закона, с което се постига прецизност на текста и е безспорно, че страните по договор за концесия с трансграничен интерес, могат да предвидят споровете по договора да се решават от арбитражен съд.

Необходимостта от посочените изменения е изрично заявена и в становища на Международната финансова корпорация, част от Групата на Световната банка. В посочените становища, *inter alia*, изрично се посочва, че приемането на посочените промени, ще има за последици по-конкурентни и добри оферти в процедурите за възлагане на концесии. Посочените по-горе проблеми не могат да бъдат решени в рамките на съществуващото законодателство.

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не са извършвани последващи оценки на действащото в момента законодателство.

2. Цели:

С предложения законопроект се цели:

1. Гарантиране на по-доброто прилагане на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия;
2. Преодоляване на трудностите при прилагането, изключване на възможността за различно тълкуване, отразяване на най-добрите международни практики, като се отчитат балансирано интересите на страните по концесионния договор.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

1. Възлагащи органи по Закона за концесиите: публичните органи, които като субекти са посочени в чл. 17 от ЗК – министрите, съобразно отрасловата им компетентност; кметовете на общини, като при съвместните концесии, правомощията на концедент се изпълняват от орган, определен със споразумение между два и/или повече от предходните два органа – министрите и кметовете на общини.
2. Министерския съвет: съгласно функциите му, определени в чл. 36 и чл. 37 от ЗК;
3. Министърът на финансите : съгласно функциите му, определени в чл. 39, ал. 2 – 4 от ЗК
4. Общинските съвети: съгласно функциите им, определени в чл. 40, ал. 2 от ЗК;
5. Дирекцията от специализираната администрация на Министерския съвет – съгласно чл. 41 от ЗК;
6. Агенция за приватизация и следприватизационен контрол;
7. Икономически оператори;
8. Сметната палата;
9. Агенцията за държавна финансова инспекция.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.).

4. Варианти на действие:

Вариант 0 „Без действие“

Този вариант не предполага промени в ЗК. В резултат на това ще продължат проблемите с тълкуването и прилагането на закона. Ако текстовете, които към момента уреждат въпросите със солидарната отговорност, обезщетенията при прекратяване на концесионния договор, недействителността на концесионния договор, не бъдат променени, това ще доведе и до липса на достатъчно гаранции при прилагането на Директивата. Също така, съществуващите към момента текстове са разглеждани от икономическите оператори като ненужно утежняващи, което е възможно да има като краен ефект подаването на по-лоши или не толкова конкурентни оферти в процедури за възлагане на концесии. Отблъскване на инвеститорите при концесионирането на големи инфраструктурни проекти, изискване на повече гаранции и обезщетения от тяхна страна, за сметка на държавата/общините. Предложения за по-ниски размери на концесионни плащания, както и по-малък размер на инвестициите, пряко вложени в публична държавна или общинска собственост.

Вариант 1 „Приемане на Закона за изменение и допълнение на Закона за концесиите“: Постигане на пълно съответствие Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия; стимулиране на чуждестранните инвестиции. В тази връзка, конкретните предложения за промени в ЗК, да както следва:

1. Законопроектът предлага с концесионния договор да може да се предвиди участващите в групата икономически оператори по чл. 21, ал. 2 и 3 от ЗК, както и икономическият оператор по чл. 21, ал. 4, да отговарят солидарно с проектното дружество за изпълнението на концесионния договор, съгласно предвиденото в него, като се вземат предвид характера и размера на участието на всеки от икономическите оператори в проектното дружество или на поетия от тях ангажимент за предоставяне на ресурси на проектното дружество. Предлаганият текст ще осигури и принципа на пропорционалността при възлагането на концесии – член 26, параграф 3 от Директивата – „условията за изпълнение на концесията от група от икономически оператори, също трябва да са обосновани от обективни причини и да са

пропорционални“. Предложението е този подход да бъде възприет и когато изпълнението на изискванията за икономическо и финансово състояние, се извършва с възможностите на едно или повече трети лица (съответно изменение на чл. 63, ал. 3 от ЗК).

2. Предлагат се ясни и непротиворечиви текстове за обезщетенията при прекратяване на концесионния договор.

3. Прецизира се текста, който дава възможност на страните по договор за концесия с трансграничен интерес, да предвидят арбитражна клауза за разрешаване на споровете по концесионния договор.

4. Въвежда се принципа на изчерпателно изброяване на основанията, при които концесионният договор може да се недействителен, като се заличава текста „или противоречи на друго изискване на този закон“.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта „Без действие“.

5. Негативни въздействия:

- Вариант 0 „Без действие“

При вариант 0 „Без действие“.

Негативните въздействия за заинтересованите страни, които са представени от държавни и общински органи, включително контролните такива):

Съществуващите разпоредби ще възпрепятстват навлизането на сериозни инвеститори, реализирането на сериозни инвестиции в публична собственост, както и ще доведат до много по-малки концесионни плащания към бюджета. Непрецизните текстове ще породят и проблеми при тяхното тълкуване и прилагане, могат да станат и причина за спорове между страните по концесионния договор, което от една страна ще доведе до допълнителни разходи за държавния бюджет (ангажиране на човешки ресурс, финансов ресурс при съдебни и други производства), а от друга страна ще доведе и до противоречива практика на контролните органи.

Негативните въздействия за икономическите оператори ще се изразят в оскъпяване на предлаганите от тях проекти, търсене на допълнителни гаранции от страна на държавата/общините, недостатъчно добре гарантирана сигурност на инвестициите.

- Вариант 1 „Приемане на Закона за изменение и допълнение на Закона за концесиите“:

Приемането на Закона за изменение и допълнение на Закона за концесиите не може да има негативни въздействия.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

- **Вариант 0 „Без действие“** : При този вариант не са идентифицирани положителни въздействия.

- **Вариант за действие 1 „Приемане на Закона за изменение и допълнение на Закона за концесиите“.**

С проекта се предлага промяна на разпоредби, свързани с изпълнението на концесионните договори.

Икономически положителни въздействия:

- Създаване на по-добри условия за навлизане на сериозни инвеститори и реализирането на значителни инвестиции и концесионни плащания в бюджета;
- Подобряване на икономическата среда в регионите, където се реализират инвестициите;
- Качествена, достъпна и сигурна инфраструктура, която от момента на извършването ѝ става публична собственост;
- По-големи бюджетни възможности за инвестиции в други направления;
- Избягване на трудности при тълкуването и прилагането на законовите разпоредби, правна предвидимост, сигурност и стабилност.

Социални положителни въздействия:

Създаването на нови работни места в периода на изпълнение на инвестициите, приходи от данък върху доходите на физическите лица и осигуровки в резултат на новосъздадените работни места;

Екологични положителни въздействия: Не са идентифицирани.

Опишете качествено (при възможност – и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани възможни конкретни рискове от приемането на Закона, включително възникване на съдебни спорове.

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

☐ Ще се повиши

☒ Ще се намали

☐ Няма ефект

Няма да има ефект. Проектът няма отношение към административна тежест за физически или юридически лица.

8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги?

Не се създават нови регулаторни режими и не се засягат съществуващи такива. Новите разпоредби са свързани с финансово-икономически и правни параметри на концесията, както и с прецизиране на текстове в ЗК.

9. Създават ли се нови регистри?

Не.

Когато отговорът е „да“, посочете колко и кои са те.....

10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?

☒ Актът засяга малките и средни предприятия. Съгласно т. 63 от преамбюла на Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия, възможността даден кандидат да разчита на капацитета на други

субекти може да се окаже решаваща, за да се осигури участието на малките и средни предприятия. В тази връзка са и изменителните разпоредби в чл. 63, ал. 3 от проекта.

☐ Актът не засяга МСП

☐ Няма ефект

11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?

☐ Да

☒ Не

12. Обществени консултации:

Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите е публикуван за обществена консултация на Портала за обществени консултации (<http://www.strategy.bg/PublicConsultations>) съгласно чл. 26 от ЗНА.

Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултациялни процедури.

13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?

☒ Да

☐ Не

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност:

Красимира Стоянова – директор на дирекция „Правна“ в Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

Дата: 18.02.2019 г.

Подписи:

СПРАВКА

ЗА ОТГОВАРЯВАНЕ НА ПОСЪЛЪПИЦИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ ОТ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ НА ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА КОНЦЕСИИТЕ

№	Организация/потребител /всичка информация за получаване на предложенията/	Бележки и предложения	Приети/ неприети	Мотиви
1.	Център за оценка на въздействието на законодателството (получено чрез Портала за обществени консултации на Министерския съвет)	1. Не е спазен задължителният 30-дневен срок на обществената консултация. Съгласно изискванията на ЗНА, срокът на обществената консултация по проекта на нормативен акт следва да е не по-кратък 30 дни, освен в изключителни случаи и при изрично посочване на причините. В мотивите на закона е казано единствено, че „Срокът за обществено обсъждане на предложения законопроект, в съответствие с чл. 26, ал. 4, изречение второ от Закона за нормативните актове, е определен на 14 дни.“, но нито там, нито в ОВ са посочени причините, обосноваващи изключителен случай и налагането на съкращения 14-дневен срок. Поради това считаме, че обществената консултация във връзка с конкретния ЗИД на Закона за концесиите следва да се проведе в пълния 30-дневен срок, защото в противен случай не би отговаряла на изискванията на ЗНА.	1. Не се приема	1. В доклада на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията са посочени причините за съкращаване на срока за обществено обсъждане. Наред с горното, сред основните причини за промени е необходимостта от осигуряване на прилагането на директивата. Предлаганите със законопроекта изменения и допълнения не водят до съществени промени в режима на концесиите, в голямата си част касаят прецизиране на съществуващи текстове, с цел да се подобри правоприлагането и да се избегне

2. Liku (получено чрез Портала за обществени консултации на Министерския съвет)	2. Хубави промени по срокът за обсъждане... Разбирам защо сте съкратили срокът. Защото става въпрос за много пари и времето притиска от една страна, а от друга няма особено значими промени които да могат да се тълкуват като в ущърб на едната или другата страна. Но такива дребни детайли са много важни, те създават усещането в хората за професионално отношение и сигурност, и надеждност. Още повече че говорим за закона на държавата, а не за вафла в магазина. Все едно да построя хубав път, но да го оставя без маркировка. Трябва да изложите още доводи в подкрепа на намаленото време за обсъждане и тогава смятам че всичко ще е точно.	2. Приема се.	2. Моля, вижте отразяването на бележката по т. 1.	противоречиво тълкуване.
3. Elena_g (получено чрез Портала за обществени консултации на Министерския съвет)	Текстовете за ограничаване на солидарната отговорност не създават сигурност за участниците. Смятаме че предложените промени на чл. 21, ал. 5 и чл. 63, ал. 3 от Закона за концесии отново създават несигурност по отношение на възможността за валидно ограничение на солидарната отговорност на акционерите в концесионера и третите лица предоставящи финансови възможности. Предлагаме следните формулировки, които според нас елиминират тази несигурност и от една страна позволяват на концедента да определи в концесионния договор границите на солидарната отговорност в зависимост от спецификите на процедурата и от друга страна създават по-голям комфорт на участниците в процедури, в които се предвижда ограничаване на солидарната отговорност. В чл. 21, ал. 5 се изменя така: С концесионния договор може да се предвиди участващите в групата икономически оператори по ал. 2 и 3, както и икономическият оператор	Не се приема.	Предложено то законодателно решение отчита по справедлив начин отговорността, като съобразява последната с характера и размера на участието или на постия ангажимент за предоставяне на ресурси на проектното дружество. По този начин се гарантира и постигането на принципа пропорционалност. По аналогичен начин се	Предложено то законодателно решение отчита по справедлив начин отговорността, като съобразява последната с характера и размера на участието или на постия ангажимент за предоставяне на ресурси на проектното дружество. По този начин се гарантира и постигането на принципа пропорционалност. По аналогичен начин се

4. Groipe ADP (получено чрез Портала за обществени консултации на Министерския съвет, както и с нарочно писмо до Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията)	по ал. 4, да отговарят солидарно с проектното дружество за изпълнението на концесионния договор, съгласно предвиденото в него. Солидарната отговорност по този член може да се поеме и само за част от задълженията на проектното дружество, в зависимост от характера и размера на участието на всеки от икономическите оператори в проектното дружество или на поетия от тях ангажимент за предоставяне на ресурси на проектното дружество: Чл. 63, ал. 4: Третото лице, с възможностите на което се доказва изпълнението на изискванията за финансово състояние може да отговаря солидарно с концесионера за изпълнението на концесионния договор, съгласно предвиденото в него. Солидарна отговорност по този член може да се поеме и само за част от задълженията на концесионера, в зависимост от характера и размера на поетия от третото лице ангажимент за предоставяне на възможности или ресурси: Предложения за прецизиране и поясняване на разпоредбите 1. Предлагаме следното изменение на разпоредбата на чл. 21, ал. 5 от проекта на ЗИД на Закона за концесиите: „С концесионния договор се предвижда участващите в групата икономически оператори по ал. 2 и 3, както и икономическият оператор по ал. 4, да отговарят солидарно с проектното дружество за изпълнението на концесионния договор, съгласно предвиденото в него, като се вземат предвид характера и до размера на участието на всеки от икономическите оператори в проектното дружество или на поетия от тях ангажимент за предоставяне на ресурси на проектното дружество.“ Считаме, че предложената редакция изразява по един по-ясен и категоричен начин идеята на законодателя за създаване на възможност за	1. Не се приема. 1. ЗК регулира предоставянето на концесии за много и различни обекти. Следва да бъде оставена преценка на възлагащия орган относно ограничаване на размера на отговорността. Предложената от вносителите на настоящия законопроект редакция отразява по справедлив начин поемането на	поставя въпросът и със солидарната отговорност, установена в чл. 63, ал. 3 от ЗК.
---	---	--	--

	ограничаване на солидарната отговорност в съответствие с предоставените ресурси, които ние приветстваме. Целта на предложението е да се избегнат всякакви разнопосочни тълкувания и да няма спор, че солидарната отговорност е ограничена до размера на участието на икономическите оператори в проектното дружество и при никакви обстоятелства няма да надхвърли този размер. Редакцията в проекта за ЗИД на ЗК създава съмнението, че такава несъответствие между размера на участието и отговорността на съответния икономически оператор е все пак допустимо, ако е предвидено в концесионния договор. Считаме, че последното предложение в проекта за изменение на разпоредбата включващо израза „или поетия от тях ангажимент за предоставяне на ресурси на проектното дружество“ имплицитно обхваща и характера на участието на икономическия оператор, поради което с оглед избягване на противоречиво тълкуване и несигурност при правоприлагането изразът „като се вземат предвид характера“ следва да отпадне от предложението за изменение на чл. 21, ал. 5, а вместо него да се включи предлогът „до“ във връзка с размера на участието на всеки от икономическите оператори в проектното дружество.		отговорността, като осигурява и принципа на пропорционалност.
	2. Предлагаме последната част от изречението на чл. 150, ал.4, а именно „при спазване разпределението на рисковете, съгласно чл. 31.“ да отпадне, като съображенията ни са следните: Считаме, че тази част внася неяснота в разпоредбата, чиято цел е да регламентира какво обезщетение се дължи при прекратяване на концесионния договор. Размерът на това обезщетение зависи от два фактора: причините, които са довели до прекратяване на концесионния договор и съответно чия собственост е обектът на концесията, а не от разпределението на рисковете по чл. 31 от ЗК. Считаме, че подобна препратка към чл. 31 ЗК не е нужна, тъй като тя не отговаря на целите, които вносителят на законопроекта си е поставил, а именно да се преодолее трудността при прилагането на разпоредбата и да се изключат възможностите за различно тълкуване. Напротив, считаме, че препратката създава ненужно объркване и е много вероятно да доведе до спорове,	2. Предложен ията за изменения в чл. 150 от ЗК са отпаднали от законопрое кта, в резултат на бележките на Министерс твото на	2. Предложението за изменения в ЗК в тази им част са отпаднали.

	както и да затрудни правопривагането. За всеки инвеститор е от съществено значение да има предвидимост и яснотата относно обезщетението, което би получил при различните хипотези на прекратяване на концесионния договор. 3. По изложените в т. 2 по-горе съображения, предлагаме да отпадне и последната част от текста на чл. 150, ал. 5, а именно „при спазване разпределението на рисковете, съгласно чл. 31.“ 4. Предлагаме да се създаде нов чл. 77, ал. 3 със следното съдържание: „77(3) При удължаване на обявления в документацията за концесията краен срок за подаване на заявление и оферта или заявление и предварителна оферта, обявлението за поправка на документацията за концесията може да бъде публикувано и след изтичането на по-рано обявления краен срок, при условие че до изтичането му концедентът е взел решение за поправка на документацията. Не по-късно от датата на изтичане на по-рано обявления краен срок, концедентът публикува уведомление за удължаване на крайния срок по електронната партида на процедурата в Националния концесионен регистър и/или на съответно обособеното място на електронната страница на концедента.“ 5. Предлагаме да се създаде нов параграф в ЗИД на ЗК със следното съдържание: §.... Този закон се прилага спрямо процедури за предоставяне на концесия, открити до влизането в сила на този закон. Считаме, че предложените текстове са достатъчно ясни сами по себе си, поради което не се нуждаят от обяснение или допълнителна обосновка.	финансите. 3. Предложен ията за изменения в тази им част са отпаднали. 4. Приема се. 5. Приема се.	3. Предложението за изменения в тази им част са отпаднали. 4. Отражено е в законопроекта със съответна редакция. 5. Отражено е в законопроекта със съответна редакция.
--	--	--	---

5. Адвокатско дружество Боянов и ко (получено чрез Портала за обществени консултации на Министерския съвет, както и на имейл адреса на лицето за контакти по законопроекта)	Предложени промени в чл. 20, ал. 3, чл. 21, ал. 5, чл. 63, ал. 3 и чл. 122, ал. 2 от Закона за концесиите, отнасящи се до солидарната отговорност на икономическите оператори и третите лица По начало, ние приветстваме предложените промени в чл. 20, ал. 3, чл. 21, ал. 5, чл. 63, ал. 3 и чл. 122, ал. 2 от Закона за концесиите, отнасящи се до солидарната отговорност на икономическите оператори и третите лица, но Ви молим да вземете предвид следните предложения за промени в ПЗИДЗК: 1. Молим Ви да вземете предвид следното предложение за изменение в § 2 от ПЗИДЗК (изменение на чл. 20, ал. 3 от Закона за концесиите): § 2. В чл. 20, ал. 3, изречение трето, в края на текста се поставя запетая и се добавя „до степента, предвидена в договора за концесия“. 2. Молим Ви да вземете предвид следното предложение за изменение в § 3 от ПЗИДЗК (изменение на чл. 21, ал. 5 от Закона за концесиите): § 3. В чл. 21, ал. 5 се изменя така: „(5) С концесионния договор може да се предвиди участващите в групата икономически оператори по ал. 2 и 3, както и икономическият оператор по ал. 4, да отговарят солидарно с проектното дружество за изпълнението на концесионния договор, до степента, предвидена в договора за концесия, като се вземат предвид характер и размера на участието на всеки от икономическите оператори в проектното дружество или на поетия от тях ангажимент за предоставяне на ресурси на проектното дружество“.	1. Приема се по принцип. 2. Не се приема.	1. Предложението е отразено в законопроекта. 2. ЗК регулира предоставянето на концесии за много и различни обекти. Следва да бъде оставена преценка на възлагателния орган относно ограничаване на размера на отговорността. Предложената от вносителя на настоящия законопроект редакция отразява по справедлив начин поемането на отговорността, като осигурява и принципа
--	--	---	--

	3. Молим Ви да вземете предвид следното предложение за изменение в § 6 от ПЗИДЗК (изменение на чл. 63, ал. 3 от Закона за концесиите): § 6. В чл. 63, ал. 3 се изменя така: „(3) Договорът за концесия може да предвижда, че третото лице, с възможностите на което се доказва изпълнението на изискванията за финансово състояние, отговаря солидарно с концесионера за изпълнението на концесионния договор, до степента, предвидена в договора за концесия, като се вземат предвид характера и размера на поетия от третото лице ангажимент за предоставяне на възможности или ресурси.“ 4. Молим Ви да вземете предвид следното предложение за изменение в § 9 от ПЗИДЗК (изменение на чл. 122, ал. 2 и ал. 4 от Закона за концесиите): § 9. В чл. 122 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 2, т. 22 се изменя така: „22. клаузите за преразглеждане, ако такива са предвидени, както и основанията, реда и последиците от предсрочно прекратяване на договора; 2. В ал. 4 се създава нова т. 4: „4. условията, при които се посема солидарна отговорност с концесионера от страна на икономическите оператори, частния съдружник или третите лица в случаите, които могат да бъдат предвидени в договора за концесия“. Обосновка на предложените промени в § 2, § 3, § 6 и § 9 от ПЗИДЗК Чл. 38, параграф 2 от Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия (Директивата) постановява следното: „По отношение на финансовото състояние възлагачият орган или възложителят може да изиска икономическият оператор и тези субекти да носят обща отговорност за изпълнението на договора“. Според чл. 38, параграф 3 от Директива “При същите условия група от икономически оператори по член 26 може да използва капацитета на участниците в групата или на други субекти.” Това означава, че солидарната отговорност на трето лице, посочена в чл.	3. Не се приема. 4. Приема се. 5. Не се приема.	на пропорционалност. 3. Моля вижте бележката по предходната точка. 4. Отражено е в законопроекта. 5. Условията на солидарната отговорност са определени в закона.
--	---	--	---

	38, пар. 2 и пар. 3 от Директивата не е задължителна, но може да се изисква за конкретни концесии, ако и доколкото се счита за необходимо и подходящо. За разлика от чл. 42, пар. 5 от Директивата, която постановява, че държавите-членки могат да предвидят по-строги правила за отговорност съгласно националното законодателство за подизпълнителите, чл. 38 от Директивата не предвижда по подобен начин, че държавите-членки могат да предвидят по-строги задължения на трети лица (предоставящи възможности / финансово състояние на икономически оператор), които са посочени в чл. 38 от Директивата. Директивата също така стриктно разграничава изискванията, които възлагащият орган „трябва“ да определи или осигури, и условията, които „може“ да се изискват от възлагащият орган. В допълнение, чл. 38, пар. 2 от Директивата се позовава на „възлагащия орган“, вместо да определя минимални изисквания, които законодателят на „държавата-членка“ трябва да определи в национален закон за концесиите. Предложенията от нас промени ще осигурят достатъчна гъвкавост на концедента, за да приспособи конкретен концесионен договор към спецификата и особеностите на отделна концесия и концесионна процедура в съответствие с принципите, посочени в чл. 4 от Закона за концесиите, по-специално с принципа за пропорционалност. Гореспоменатите промени в крайна сметка ще бъдат в съответствие с предложените изменения, посочени в § 10, т. 1 от ПЗИДЗК, касаещи чл. 142, ал. 1 от Закона за концесиите, който се отнася и до процедурата, предвидена в конкретния „концесионен договор“ (а не в Закона за концесиите). Предложени промени в чл. 150 от Закона за концесиите По начало, ние приветстваме предложените промени в чл. 150 от Закона за концесиите, но Ви молим да вземете предвид следните предложения за промени в ПЗИДЗК. 1. Молим Ви да вземете предвид следното предложение за изменение в §	Предложен ията за промени в тази им
--	--	--

	11, т. 1 от ПЗИДЗК (изменение на чл. 150, ал. 3, т. 1 от Закона за концесиите): §11. В чл. 150 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 3, т. 1 думите „невъзстановените разходи на концесионера за инвестиции“ се заменят с „инвестициите, направени от концесионера“, а думите „намалени със сумата, съответстваща на определената с финансово-икономическия модел норма на възвръщаемост на концесионера за целия срок на договора, но не повече от пазарната стойност на извършените от концесионера инвестиции в обекта на концесията към датата на прекратяване на договора“ се заменят с „определени съгласно ал. 5“. 2. Молим Ви да вземете предвид следното предложение за изменение в § 11, т. 2 от ПЗИДЗК (изменение на чл. 150, ал. 4 от Закона за концесиите):: 2. Алинея 4 се изменя така: „(4) В случаите по ал. 2 обезщетението за инвестициите на концесионера покрива собствения капитал с норма на възвръщаемост, определена с финансово-икономическия модел към датата на прекратяване на договора за концесия и непогасената част от привлечения капитал, включително непогасена главница, лихви, такси и други разходи, свързани с прекратяване на финансиране, при спазване разпределението на рисковете, съгласно чл. 31“. 3. Молим Ви да вземете предвид следното предложение за изменение в § 11, т. 3 от ПЗИДЗК (изменение на чл. 150, ал. 5 от Закона за концесиите): “3. Алинея 5 се изменя така: „(5) В случаите по ал. 3, т. 1 обезщетението за инвестициите на концесионера включва собствения капитал, определен съгласно финансово-икономическия модел към датата на прекратяване на концесионния договор, и непогасената част от привлечения капитал, включително непогасена главница, лихви, такси и други разходи, свързани с прекратяване на финансиране, при спазване разпределението на рисковете, съгласно чл. 31“. 4. § 11 в настоящата редакция на ПЗИДЗК не постановява изменение на чл. 150, ал. 2, т. 1 от Закона за концесиите: Молим Ви да вземете предвид следното предложение за създаване на нова	част са отпаднали от проекта на закон.
--	--	---

т. 4 в § 11 от ПЗИДЗК:

“4. В алинея 2, т. 1 думите „невъзстановените разходи на концесионера за инвестиции“ се заменят с „инвестициите, направени от концесионера“, а след запетаята, следваща думата „концесията“, се добавя „определени съгласно ал. 4“ и след това се добавя запетая.

5. § 11 в настоящата редакция на ПЗИДЗК не постановява изменение на чл. 150, ал. 7 от Закона за концесии:

Молим Ви да вземете предвид следното предложение за създаване на нова т. 5 в § 11 от ПЗИДЗК:

“5. В алинея 7 в края на текста се поставя запетая и се добавя „освен ако в концесионния договор е уговорено друго“.

Обснова на предложените промени в § 11 от ПЗИДЗК

(1) Настоящата редакция на чл. 150 от Закона за концесии обикновено се отнася до компенсиране на „разходите“ на концесионера или сумите, платени от концесионера за направените инвестиции, а не „инвестициите“ на концесионера в строго счетоводното значение на последните. Освен това, значението на термина „невъзстановените“ остава неясно и също не е необходимо, докато изчисляването на инвестициите в зависимост от конкретния случай е ясно определено в чл. 150, ал. 4 и 5 от Закона за концесии. Предложените по-горе изменения по буква а. (1), (2), (3) и (4) са насочени към съгласуване на терминологията в чл. 150 от Закона за концесии, което отстранява съмненията, че във всички случаи размерът на обезщетението се основава на общите исторически инвестиции на концесионера.

(2) Ние разбираме, че обезщетението в случай на неизпълнение от страна на концесионера съгласно чл. 150, ал. 3, т. 1 във връзка с ал. 5 от Закона за концесии се отнасят не само за разходите на концесионера за дългово финансиране, но и обезщетение за инвестиции под формата на собствен капитал, който само заедно покрива всички исторически инвестиции на концесионера, които следва да бъдат компенсирани в случай на неизпълнение на концесионера в съответствие с обичайната практика. Това разбираме се подкрепя от мотивите към ПЗИДЗК, публикувани от Министерството. Тъй като настоящата редакция на § 11, т. 3 от ПЗИДЗК, касаеща изменението на чл. 150, ал. 5 от Закона за концесии не се

	отнася и за собствения капитал, предложеното допълнение по буква а. (3) по-горе ще съгласува чл. 150, ал. 5 от Закона за концесии с предложената нова редакция на § 11, т. 2 ПЗИДЗК, касаеща изменението на чл. 150, ал. 4 от Закона за концесии. (3) Подобно на чл. 150 ал. 8 и ал. 9 от Закона за концесии, ние считаме, че чл. 150, ал. 7 от Закона за концесии трябва да позволи същата гъвкавост що се отнася до размера на амортизационните отчисления и наличните финансови активи на концесионера при изчисляването на обезщетението, което да бъде платено на концесионера при предсрочно прекратяване. В противен случай, без предложеното изменение, негъвкавата императивна разпоредба на чл. 150, ал. 7 Закона за концесии би имала за резултат трудни за разбиране и неприложими на практика уговорки в концесионния договор, които трябва да бъдат избегнати поради същите причини, поради които чл. 150, ал. 8 и ал. 9 от Закона за концесии позволяват уговарянето на подходящи и практически приложими клаузи в концесионните договори. Предложени промени в чл. 152, ал. 1 от Закона за концесии По начало, ние приветстваме предложените промени в чл. 152, ал. 1 от Закона за концесии, но Ви молим да вземете предвид следните предложения за промени в ПЗИДЗК: Молим Ви да вземете предвид следното предложение за изменение в § 12 от ПЗИДЗК (изменение на чл. 152, ал. 1 от Закона за концесии): § 12. В чл. 152, ал. 1 се изменя така: „Чл. 152. (1) При предсрочно прекратяване на концесионния договор по причина, за която никой от страните не отговаря, страните могат да уговорят в договора за концесия последиците от прекратяването в зависимост от причината за прекратяването и условията, при които то е предвидено“. Обосновка на предложените промени в § 12 от ПЗИДЗК В настоящия ПЗИДЗК остава неясно кога и къде ще бъдат договорени последиците от прекратяването на концесионния договор, поради причина, за която не може да се търси отговорност от която и да е от страните. Допускаме, че споразумението за последиствията от такова прекратяване трябва да бъде част от самия договор за концесия и не	Приема се по принцип. Предложението е възприето с редакционни промени.
--	--	--

6. Адв. Младен Минев (получено чрез Портала за обществени консултации на Министерския съвет, както и на имейл адреса на лицето за контакти по законопроекта)	следва да остане отворено за последващи преговори и последващо споразумение. Ето защо считаме, че гореспоменатото изясняване е полезно, за да се избегнат неясноти, които могат да възникнат в това отношение. Във връзка с § 1 на Проекта Предвидените в Проекта разпоредби на чл. 19 ЗК могат да бъдат прецизирани допълнително, с цел уеднаквяване на значението на понятията „кандидат“ и „участник“ в процедура за определяне на концесионер, използвани в закона, със значението на понятията „кандидат“ (на английски език „candidate“) и „оферент“ (на английски език „tender“), използвани в Директива 2014/23/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия. Предложение за изменение: § 1. Член 19 се изменя така: „Чл. 19. (1) Икономически оператор, който е поискал покана или е бил поканен да участва в процедура за възлагане на концесия, има правата на кандидат в процедурата за определяне на концесионер. (2) От датата на подаване на оферта и едновременно с нея на заявление, в случаите в които такова се изисква, икономическият оператор придобива правата на участник в процедурата за определяне на концесионер“. 2. Във връзка с § 3 на Проекта Предвидените в Проекта разпоредби на чл. 21, ал. 5 ЗК могат да бъдат прецизирани допълнително, за да се постигне посочената в мотивите цел, а именно отговорността на икономическите оператори да бъде определена в концесионния договор в съответствие с принципа на пропорционалността и с оглед на участието на съответните оператори в проектното дружество. В тази връзка, считаме, че в закона по ясен и категоричен начин следва да се укаже, че отговорността на всеки оператор следва да бъде ограничена, като се въведат два критерия: (а) размера на предоставените финансови ресурси (под формата на капиталови вноски и/или дългово финансиране)	Не се приема.	Предложението допринася за прецизиране на предложени текст от вносителя на законопроекта.
	2. Във връзка с § 3 на Проекта Предвидените в Проекта разпоредби на чл. 21, ал. 5 ЗК могат да бъдат прецизирани допълнително, за да се постигне посочената в мотивите цел, а именно отговорността на икономическите оператори да бъде определена в концесионния договор в съответствие с принципа на пропорционалността и с оглед на участието на съответните оператори в проектното дружество. В тази връзка, считаме, че в закона по ясен и категоричен начин следва да се укаже, че отговорността на всеки оператор следва да бъде ограничена, като се въведат два критерия: (а) размера на предоставените финансови ресурси (под формата на капиталови вноски и/или дългово финансиране)	Не се приема.	Направеното предложение и към настоящия момент е отразено като идея в законопроекта. Предложеният законопроект пресъздава доста ясно и кратко основната

	и (б) минималните изисквания за капитализация, предвидени в документацията на концесията. В противен случай, при всяко увеличаване на капитала и/или на отпуснатите под формата на дългово финансиране средства над минималните изисквания, определени от държавата, ще съществува и рискът да се търси и съответно увеличаване на отговорността на икономическите оператори. Предложение за изменение: § 3. В чл. 21, ал. 5 се изменя така: „(5) В концесионната документация може да се постави изискване групата икономически оператори по ал. 2 и 3, както и икономическият оператор по ал. 4, да се задължат да отговарят солидарно като поръчители с проектното дружество – концесионер за изпълнението на концесионния договор, при условията, по реда и за срока, предвидени в концесионния договор, като във всеки един момент максималният размер на отговорността на всеки икономически оператор следва да бъде ограничен съгласно принципа на пропорционалност до общия размер на финансовите ресурси, които е предоставил на проектното дружество под формата на капиталови вноски и/или дългово финансиране за изпълнение на минималните изисквания за капитализация, предвидени в документацията за концесията.“ 3. Във връзка с § 6 на Проекта Съображенията ни за допълнително прецизиране на разпоредбите във връзка с § 6 Проекта (относно чл. 63 ал. 3 ЗК) са аналогичните на тези, изложени по т. 2 по-горе, във връзка с § 3 на Проекта. Предложение за изменение: § 6. В чл. 63, ал. 3 се изменя така: „(3) В концесионната документация може да се постави изискване третото лице, с възможностите на което се доказва изпълнението на изискванията за финансово и икономическо състояние, да се задължи да отговаря солидарно като поръчител с концесионера за изпълнението на концесионния договор, при условията, по реда и за срока, предвидени в	цел на изменението в тази им част. ЗК урежда условията и реда за предоставянето на концесии за различни обекти и с различни възлагачи органи. Изменителните текстове не следва да отразяват особеностите за конкретен обект, включително неговите възможни финансови модели. Не се приема. Моля, вижте мотивите ни по предходната бележка.
--	--	---

	концесионния договор, като във всеки един момент максималният размер на отговорността на третото лице следва да бъде ограничен съгласно принципа на пропорционалност с оглед на вида и размера на постия от него ангажимент за предоставяне на възможности или ресурси.“ 4. Във връзка с § 9 на Проекта Съображенията ни за включване на нова т. 2 в § 9 на Проекта, е за допълване с оглед на промените в чл. 150 и чл. 152 от ЗК. Предложение за изменение: § 9. В чл. 122 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 2, т. 22 се изменя така: „22. клаузите за преразглеждане, ако такива са предвидени, както и основанията, реда и последиците от предсрочно прекратяване на договора; 2. В ал. 2 се създава нова т. 25а: „25а. реда и условията за определяне на обезщетението при предсрочно прекратяване на договора, включително при прекратяване по обективни причини, за които страните не отговарят“; 3. В ал. 4 се създава нова т. 4: „4. реда и условията, при които икономическият оператор, групата от икономически оператори, третите лица или частния съдружник в случаите, предвидени в този закон и/или в условията за участие в концесията, следва да поемат солидарна отговорност с концесионера“. 5. Във връзка с §10 и §13 на Проекта Предложенията ни са основно редакционни. За избягване на съмнение, считаме за важно изрично да се предвиди, че споровете във връзка с ангажиране на отговорността на икономическите оператори или на третите лица, които са се задължили да отговорят солидарно с концесионера, също могат да бъдат разрешавани чрез арбитраж. Следва да се има предвид, че разрешаването чрез арбитраж на споровете между инвеститорите и държавата е един от основните критерии при оценяване на един проект като атрактивен и годен за финансиране от	Приема се по принцип.	Моля, вижте мотивите за приемане на предходното предложение. ЗК урежда начина на решаване на спорове между страните по концесионния договор. Установената солидарна отговорност не е такава между страните по концесионния договор.
--	---	------------------------------	---

	финансирани институции. В тази връзка, предвидяното, че само споровете, породени от договори за концесии с трансграничен интерес, могат да бъдат уговаряни за разрешаване чрез арбитраж, не е напълно оправдано. Не сме предложили текстове в тази връзка. Предложение за изменение на § 10: § 10. В чл. 142 се правят следните изменения и допълнения: 1. В ал. 1 след думите „от съда по реда на Гражданския процесуален кодекс“ в края на текста се поставя запетая и се добавя „или чрез арбитраж по реда, предвиден в договора, ако такъв е допустим, съгласно този закон“. 2. В ал. 2 думите „на съдебното решение“ се заменят със „съдебно или арбитражно решение по ал. 1“. Предложение за изменение на § 13: § 13. В чл. 154 се правят следните изменения и допълнения: 1. Алинея 2 се изменя така: „(2) Споровете относно сключването, изпълнението, изменението и прекратяването на концесионен договор се решават от съда по реда на Гражданския процесуален кодекс, освен в случаите по ал. 3“; 2. Създава се ал. 3: „(3) В концесионния договор за концесия с трансграничен интерес страните може да уговорят всички или определени спорове между тях да се решават от арбитражен съд. Тази разпоредба се прилага съответно и при спорове между концедента и икономически оператор, група от икономически оператори или трети лица, които са се задължили да отговарят солидарно за изпълнението на задълженията на концесионера по договори за концесии с трансграничен интерес“. 6. Във връзка с § 11 на Проекта Предвидените в Проекта разпоредби на чл. 150 ЗК не са достатъчно ясни, за да се постигне пълно съответствие с целите, посочени в мотивите към	Приема се по принцип. Приема се в частта на промени в ал. 2. Измененията и допълнения	Приема се, като са направени съответните редакционни промени. В частта на ал. 3 – моля вижте изложените по-горе мотиви.
--	--	--	---

	Проекта, в частност да бъдат приложени най-добрите международни практики, за да се постигне баланс между интересите на страните по концесионния договор и да се създаде сигурност за инвеститорите и финансиращите институции относно това как следва да се определят формулите за изчисляване на обезщетенията. Допълнително усложнение при тълкуването се внася и поради фрагментираната структура на чл. 150 ЗК, а именно, че разпоредбите на ал. 2 и ал. 3 се допълват от останалите разпоредби (ал. 4 - ал. 9) на чл. 150 ЗК. Считаме, че най-удачният законодателен подход е режимът на обезщетенията и другите последици при предсрочно прекратяване на договора за концесия, включително по вина на концедента и по вина на концесионера, да бъдат уреждани с договора за концесия, а законът да съдържа единствено препращане към договора. По подобен начин, § 12 на Проекта урежда определянето на последиците при предсрочно прекратяване на договора поради непреодолима сила. Например, такъв е подходът на законодателя в Закона за подземните богатства. Доколкото сме запознати, подобен е подходът и в други държави-членки на Европейския съюз. Възможен алтернативен подход е законът да съдържа препращане към договора за концесия и, в допълнение, да предвижда основни принципи, които да се прилагат при изчисляване на съответните обезщетения. Ако никой от посочените по-горе варианти не бъде възприет, законът следва да съдържа изключително подробна методология за изчисляване на обезщетенията, която да посочва всички фактори, които следва да бъдат включени във формулата, както по чл. 150, ал. 2, така и тази по чл. 150, ал. 3 ЗК. Тази методология следва да отчете и специфичните особености на различните видове концесии. Считаме, че при всички случаи Проектът следва да включва и допълнение на ал. 1, чл. 150 ЗК, като се предвиди обезщетение по полза на концесионера в случаите, когато са необходими допълнителни инвестиции, например в последната година от срока на концесията, които не могат да бъдат напълно амортизирани до изтичане на срока на договора за концесия, което да е в размер на остатъчната нетна балансова стойност на съответните активи.	ята в чл. 150 от ЗК са отпаднали от законопроекта.
--	--	---

Предложение за изменение:

§ 11. В чл. 150 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „които не са възстановени“ в края на текста се поставя запетая и се добавя: „освен ако съответните инвестиции са извършени от концесионера по искане на и/или с одобрение от концедента, и не са били напълно амортизирани към момента на прекратяване, в който случай концесионерът има право да получи обезщетение в размер на тяхната остатъчна нетна балансова стойност.“

2. Ал. 2 се изменя така:

„ (2) При предсрочно прекратяване на концесияния договор по причина, за която концедентът отговаря, концесионерът има право на обезщетение, съгласно уговореното в съответния договор, което трябва да покрие:

1. общата сума, дължима съгласно документите по финансирането, сключени с външни заемодатели с цел финансиране на инвестициите, извършени от концесионера за постигане на целите на концесията, включително главница, лихви, такси, комисиони, хеджирание и разходи за прекратяване на финансирането и хеджирането,

2. общата сума на всички разходи за предсрочно прекратяване на договори с подизпълнители, сключени от концесионера за целите на концесията, и

3. сумата, съответстваща на пропуснатите ползи по отношение на собствения капитал инвестиран в концесионера (под формата на капиталови вноски и дългово финансиране от акционерите), изчислена на базата на определената с финансово-икономическия модел норма на възвръщаемост на собствения капитал към датата на прекратяване, за оставащия период до края на първоначалния срок на договора.“

3. Ал. 3 се изменя така:

„(3) В концесияния договор се уговарят условията и редът за обезщетяване при предсрочно прекратяване на договора по причина, за която концесионерът отговаря, като:

1. концедентът ще има задължение да заплати на концесионера или на неговите заемодатели обезщетение, което не подлежи на приспадане или прихващане, равно на сумата, посочена в ал. 2, т. 1;

7.	2. концесионерът ще има задължение да заплати на концедента разходите за повторно провеждане на процедура за определяне на концесионер и разходите във връзка с неправилна поддръжка на концесионните активи, които ще бъдат върнати обратно на концедента, при спазване на ограниченията, предвидени в договора. 4. Досегашните ал. 4 до ал. 9 се отменят. § 12. В чл. 152, ал. 1 се изменя така: „ (1) В концесионния договор може да се уговорят последиците при предсрочно прекратяване на концесионния договор поради обективни причини, за които страните не отговорят, включително и дължимото обезщетение на концесионера, когато обектът на концесията е държавна, съответно общинска собственост“. 7. Във връзка с § 17 на Проекта Предложението ни за създаване на тази разпоредба има за цел създаване на правна сигурност за приложимите норми към започнали, но незавършили производства към датата на влизане в сила на законодателните промени. Предложение: § 17. Разпоредбите на този закон се прилагат и за концесионни процедури, започнали до влизането в сила на този закон, включително и по отношение на концесионната документация, изготвена за тях.	Приема се.	Включена е разпоредба със съответна редакция.
Alex	Далавера Виж статията "Далавера със закона за концесиите" на www.24tau.bg	Не съдържа предложения по законопроекта.	



РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 103

от 27 февруари 2019 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

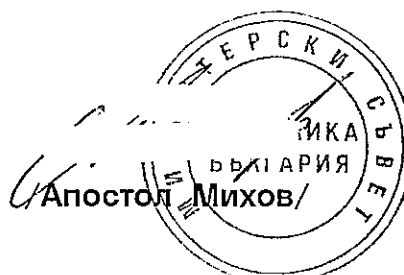
1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:





НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. №	902-01-10
Дата	27.02.2019 г.

1579
Jreod

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№ 02.01- 22
27 февруари 2019 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №.....103..... на Министерския съвет от 2019 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за концесиите.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

№ 950-01-44 / 27.02. 2019 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям Законопроект за изменение и допълнение на Закона за концесиите, № 902-01-10, внесен от Министерски съвет на 27.02.2019 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по правни въпроси

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ


ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА